

le nekatere hiše so ostale. Pogorela je tudi cerkev, šola, srenjska hiša in žandarska kosarna; pokončano je vse premoženje, veliko živine je poginilo; k sreči ni pogorel noben človek. Nepopisljiva je revšina, ki je mahoma zadela toliko družin in jih pripravila na beraško palico. Zares usmiljenja so reveži vredni! Koliko nesreč so že napravile tiste vžigalice, ktere le prelahko otrokom v roke pridejo! Pa slišali smo tudi, da so se žali Bog! pogrešale dobre gasivne naprave! Kako malo skerbí je pri nas sploh za to: jok in stok je še le potem, ko je krava iz hleva!

Iz Dolenje vasi pri Ribnici 6. junia. Okol polnoči me zbudi posebna svetloba iz spanja, skočim k oknu, kar vidim, da v sredi vasi neki skedenj vès v plamenu stoji. Strah in groza med prepade — silno velika vas (steje 113 hiš), hiše ena pri drugi silno tesne in večidel vse s slamo pokrite — pomoči ob tako ponočnem času pa ne koj zadostne! In res ob kratkem je 45 hiš v tako groznem plamenu gorelo, da še nikdar takega nisem vidil! Plat zvoná je po celi ribniški dolini bilo, ljudje so od vsih krajev k strašnem požaru derli. Milemu Bogu, da nam ni poslal nasprotnega piša, in ljudem, ki so prihiteli na pomoč, gré hvala, da ni cela vas pogorela. Al 45 hiš z vsimi skednji in hlevi je do tal preč! Moje pero je preslabo popisati nadlogo nesrečnih pogorelcov, ki osmojeni, raztergani in lačni jokajo okoli pogoriš in vpijejo: kaj bo, kaj bo! Nesreča je pa tolikanj večja, ker polovico pogorelcov pri vsem opominovanju nima zavarovanih pohištev, drugi pa le za majhne krajcarje, da še ne bojo mogli svojih poslopij postaviti v prejšnji stan. Obernem se tedaj v imenu tolikšnih siromakov na miloserčne Ljubljance in vse Slovence v daljnih in bližnjih krajih: usmilite se, usmilite se sila revnih pogorelcov v Dolenji vasi! Vsaki naj manjši dar, naj je v dnarju, v obleki ali hrani, bode sprejet z nepopisljivo hvaležnostjo.

Kdo je te strašne nesreče kriv, se še ne vé.

Jože Jereb.

Iz Ljubljane. Kakor je znano, je za ljubljansko mesto bila sedanja rekrutirenga na 19. in 20. dan tega mesca predpisana, pri kateri bi bil imel magistrat oddati 35 rekrutov. Po natančnem obravnanju tega opravila pa je mogoče bilo, da je ljubljanski magistrat že 10. dan t. m. celo število dopolnil, tako, da je ta rekrutirenga že dokončana. Med oddanimi 35 novinci je, kakor slišimo, 25 prostovoljcev, kar očitno pričuje, da se Ljubljanci vojaškega stanú ne bojé. Magistratu se pa smé v gotovo zaslugo šteti, da opravila rekrutireng v tako natančnem redu spolnuje, da vsaki dotični rekrut mestu na dobro pride. Mesto Linc in Ljubljana ste tedaj menda prvi, v katerih so mestne gosposke sedanjo rekrutirengo že dopolnile.

Novičar iz mnogih krajev.

Pri ti priliki, ko se presvitli cesar v Pragi bili, so se peljali v Tečen, kamor je prišel tudi kralj pruski; ker sta pri tem shodu tudi od obéh strani prva ministra pričujoča bila, je zadeval ta shod gotovo turško-rusovsko vojsko. — Med postavami, ki bojo najprej oklicane, bo postava za letne in tedenske somnje; po ti postavi se bojo nek takim krajem, kateri so blizo železnic, naj raji somnji dovoljali. — Srenjska postava ne pride pred, dokler ne bojo vse cesarske gosposke (politično-sodijske) po deželi ustanovljene. — C. k. dnarstveni minister je poklical 7. dan t. m. več dunajskih velikih trgovcev in previdnih dnarničarjev v posvet: na kakošno vižo bi se zamogel zboljšati stan državnega dnarstva; kmalo se bo tedaj kaj gotovega slišalo,

kaj so sklenili. — Iz Horvaškega se sliši, da letina še precej dobro kaže, terta lepo stoji, sena bo dovelj. — Zadnje novice od Silistre segajo do 6. t. m. Ta čas je bilo vse še zlo pri starem, zdaj spet pravijo, da se Silistra zamore še 3 mesce deržati. — 30. maja je bila pri Slatini, na meji male Valahije precej huda bitev, pri kateri so Rusi nesrečni bili. Ali je umerl mladi grof Orlov, ki je bil v oko vstreljen, se za gotovo ne vé; gotova pa je žalostna novica, da polkovnik Karamsin, sin slavnega zgodovinarja, je pri Karakulu padel. — Važna novica je, da se ima rusovski vojskovodja Paskievič s svojim glavnim stanišom iz Valahije v Jaš (v Moldavo) preseliti; po tem takem hočejo res Rusi veliko Valahijo sprazniti. Da bi pa čez reko Prut nazaj šli, ni verjeti, ker je gotovo, da še zmiraj nove armade marširajo iz Rusovskega v Moldavo; Dobručo so Rusi že po svojem osnovali, v soteske Moldavske na meji proti Erdeljskem pa so postavili kozake na pikete. — Omer-paša še zmiraj hoče več topov imeti, čeravno jih ima že 500; iz Carigrada mu ne morejo nobenih več poslati. — Poljski general Wysoki je iz Carigrada naznanil svojim prijateljem, da z napravo poljskega kardela spet ne bo nič, ker se sultan, gledé na Austrijo, brani jo dovoliti. — Večidel francosko-angleških bark je višino Sebastopolsko zapustilo, da hitreje prepeljujejo armado v Varno. — Gerški patriarh v Carigradu je po željah sultana imel naznaniti, da mati staroverske cerkve je vedno bila v Carigradu, da so Rusi dosto premenili to véro in se tedaj staroverci rusovski ločijo od starovercov na Turškem. Carigradski patriarh pa dosihmal še ni hotel podpisati pisma tega novega razkolenstva.

Kam in kje?

Kam derži na desno cesta,
Kam derži na levo pót?
Mož povejte mi po skušnji:
Kje se lože ognem zmót?

Pot, ki vidiš jo na pravo,
Te prinese v mesta kras;
Ki derži na levo steza,
Te pripelje v prosto vas.

Če nameriš jo na mesto,
Kras zidovja najdeš hiš,
Če se pa na vas obrneš,
Pa nasprotno vse dobiš.

Kam tedaj se naj obernem,
Al se v mesto naj podam,
Ali naj na vas jo mahnem,
Srečo boljše kje imam?

Vidiš, to ti je vse ena:

Kakor se obnašal boš.

Lahko v mestu, lahko v vasi

Si, če hočeš, srečen mož. Matija Valjavec.

Pogovori vredništva.

Posestniku J. J. v J.: Na vprašanje Vaše: „kje je treba prašati zavolj prepisov? vam damo vediti, da zdaj še nikjer, ker postave za zložbo zemljiš v naših deželah še nimamo, ampak se, kakor ste brali, še le izdeluje, tedaj še nihče ne more biti deležen njenih dobrot. Na Ogerskem, v vojvodini Serbski in v temeškem Banatu pa je že moč zadobila, in tam so menda že nekteri prepisi oprosteni bili prepisane davšine. Je tedaj treba, da pride poprej postava na dan.

Popravek. V 12. versti „novič. iz mnog. krajev“ od spodej namesto rusovskim beri turškim.

Stan kursa na Dunaji 12. junia 1854.

Obligacije	5 %	86 ³ / ₈ fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	87 ¹ / ₄ fl.
državnega	4 ¹ / ₂ „	76 „	Windišgrac. „	20 „ 29 ¹ / ₄ „
dolga	4 „	68 ³ / ₄ „	Waldstein. „	20 „ 30 ¹ / ₂ „
	3 „	56 „	Keglevičeve „	10 „ 10 ³ / ₈ „
	2 ¹ / ₂ „	42 ³ / ₄ „	Cesarski cekini.	6 fl. 15
Oblig. 5% od leta 1851 B	106 ¹ / ₂ „		Napoleonor (20 frankov)	10 fl. 46
Oblig. zemljiš. odkupa 5%	83 ¹ / ₄ „		Suverendor	18 fl. 20
Zajemi od leta 1834 . . .	226 „		Pruski Fridrihsdor . . .	11 fl. 10
„ „ 1839 . . .	122 „		Nadavk (agio) srebra:	
„ „ 1854 . . .	90 ¹ / ₂ „		na 100 fl.	33 fl.

Loterijne srečke:

V Terstu 10. junia 1854: 67. 21. 85. 54. 16.

Prihodnje srečkanje v Terstu bo 24. junia 1854.

Odgovorni vrednik: Dr. Janex Bleiweis. — Natiskar in založnik: Jožef Blaznik.